

Em Còn Gom Củi Tháng Tư

Thơ: Trang Y Hạ

Bốn lăm năm em gom củi tháng tư
sôi sùng sục lộn nhào không chịu chín
em mở nắp sững sờ quên đậy kín
nên mỗi năm lại tốn nước chêm đầy

em nhìn em qua mây đổi màu mây
mắt sâu hoắm đong bao mùa dĩ vãng
con sâu đo đo một đời chưa chán
em và anh bỏ lỡ lửng nửa chừng

chiều luyến tiếc, hờn nằm khểnh dưới chạn
bật đèn lên rọi bóng mình lạ hoắc
cuối tháng tư chưa mưa đã thấm đất
người về rừng cây lá ngẩn ngơ ra

người về đồng bước vô bãi tha ma
ruộng hoang bỏ lâu ngày không thềm ngõ
nền nhà cũ quanh năm vui cùng cỏ
dừa nước reo hơn hờ đón người về

không duyên nợ lẽ nào kết phu thê
con đẻ gáy, biết: đồng-sàn-dị-mộng
em bỏ cửa lấy người qua biển rộng
mạng rơi theo lớp sóng vỗ mạn thuyền

anh lên rừng “lao-động” để thành tiên
cõi thiên-đường quanh năm nghe bụng réo
tình ruột thịt xé-phay ra trăm nẻo
khói nhang bay đặc-sệt cả quê hương

em còn ngồi đếm đếm giọt mù sương
khe kẽ gọi lá vàng nằm im ngủ
ôm ảnh anh nhẹ phủi màng bụi phủ
bờ môi em còn in dấu xuân xanh

đêm thao thức nghe tiếng gà lanh chanh
rủ ngày lên và rủ em cùng sống
em gom củi tháng tư chắt thành đồng
lửa tang thương sưởi ấm cả hai ta

Trang Y Hạ

